

Arrest

nr. 265 006 van 7 december 2021
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 5 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2021 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 oktober 2021.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LAHAYE die *loco* advocaat J. HARDY verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij het verzoek tot internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard onder toepassing van artikel 57/6/1, §2 van de Vreemdelingenwet.

2. Artikel 57/6/1 luidt: “§1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien: [...] b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; [...]

“§2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

3. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij koninklijk besluit van 14 december 2020 werd Noord-Macedonië aangewezen als land van veilige herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

4.1. Het is in dit geval duidelijk dat verzoekster afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde Noord-Macedonië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in haar hoofde geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks haar afkomst van een veilig land, haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

In de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal vooreerst op grond van verschillende concrete vaststellingen dat verzoekster de volgende door haar aangehaalde problemen niet aannemelijk maakt: de problemen met haar eigen familie; de problemen van haar echtgenoot R. met zijn buurman Y.; en de problemen die ze met haar schoonfamilie kende toen ze nog in Noord-Macedonië verbleef. De commissaris-generaal oordeelt vervolgens dat verzoekster voor wat betreft haar actuele vrees ten aanzien van haar schoonfamilie, die haar sinds de terugkeer van R. naar Noord-Macedonië bedreigen en dreigen haar kinderen af te nemen, niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor deze problemen, of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië, geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië voor haar sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal voegt nog toe dat verzoekster geen vrees aanhaalt ten aanzien van haar echtgenoot en dat huiselijk geweld in Noord-Macedonië wel een wijdverspreid probleem is maar dat uit de verklaringen van verzoekster blijkt dat zij nooit hulp inriep bij de bevoegde autoriteiten of aanwezige hulporganisaties in verband met de problemen met haar man. In dat verband wordt op grond van informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt geoordeeld dat de Noord-Macedonische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen treffen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voegt nog toe dat uit de omstandigheden en de verklaringen van verzoekster

blijkt dat zij bij terugkeer naar Noord-Macedonië in staat zou zijn om met haar kinderen een zelfstandig leven op te bouwen. De door verzoekster neergelegde documenten zijn, zo stelt de commissaris-generaal vast, niet van aard om voormelde conclusies te wijzigen.

De commissaris-generaal weigert verzoekster internationale bescherming en beschouwt haar verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, §2 van de Vreemdelingenwet. Hij besluit dat verzoekster geen substantiële redenen opgeeft om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

4.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch zij onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter in gebreke blijft. Verzoekster beperkt zich immers louter tot het beknopt uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken en vergoelijken van enkele van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij diens vaststellingen evenwel geenszins weerlegt, noch ontkracht.

4.3. Voor wat betreft de problemen met verzoeksters eigen familie en de problemen met Y., poogt verzoekster met enkele post-factum verklaringen de in de beslissing aangehaalde vaagheden en incoherenties te vergoelijken, doch slaagt zij er niet in de uitgebreide en pertinente bevindingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

4.4. Waar verzoekster aanvoert dat de actuele problemen met haar schoonfamilie niet geanalyseerd worden in de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing enkel ingaat op de beschermingsmogelijkheden van verzoekster ten aanzien van haar schoonfamilie, en dus impliciet aangeeft dat zij de huidige problemen van verzoekster met haar schoonfamilie niet in twijfel trekt. In de bestreden beslissing wordt echter terecht aangehaald dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij reeds heeft geprobeerd de bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten te verkrijgen, noch dat zij in de toekomst geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten, en dit zowel voor wat betreft de problemen met haar schoonfamilie als de problemen met haar echtgenoot: "Wat betreft uw verklaringen over de problemen met uw schoonfamilie tijdens uw verblijf in België was en de vrees die u heeft voor uw schoonfamilie bij terugkeer naar Noord-Macedonië - met name dat uw schoonfamilie u met de dood bedreigde en dat u vreest dat uw schoonfamilie u zou vermoorden en uw kinderen zou afpakken (CGVS 2, p. 6, 25) - dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoewel uw klacht bij de Belgische politie naar aanleiding van de dreigende WhatsAppberichten, die u ter ondersteuning van uw beweringen ook aan het CGVS overmaakte, een indicatie is dat u heden in onmin leeft met uw schoonfamilie, dient erop gewezen te worden dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u in het verleden nooit beroep deed op de autoriteiten in verband met de door u aangehaalde problemen met uw schoonfamilie (CGVS 2, p. 16). U geeft zelf overigens ook aan dat u terecht zou kunnen bij de autoriteiten indien u in de toekomst problemen zou hebben met uw schoonfamilie (CGVS 2, p. 16). Uw stelling wordt bevestigd door de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Macedonië Algemene Situatie van 26 juli 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_macedonie_algemene_situatie_20180726.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Hieruit blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging

garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen – is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Wat betreft uw opmerking dat u geen geld heeft (CGVS 2, p. 11) kan volledigheidshalve worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Mocht u met corruptie geconfronteerd worden, zoals blijkt uit uw vrees dat u niet geholpen zal worden omdat u geen geld en geen kennis heeft bij de politie (CGVS 2, p. 11), blijkt niet dat u dit niet zou kunnen aankaarten. Hier dient ook herhaald te worden dat u uw problemen met uw familie en met de maffiabende niet aannemelijk maakte, waardoor het ook niet aannemelijk is dat de politie in deze zaken niet optrad omwille van corruptie. Er is een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m."

Ofschoon verzoekster in het verzoekschrift bevestigt geen vrees te koesteren ten aanzien van haar eigen echtgenoot, benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing op goede gronden stelt dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij bij toekomstige problemen met R. geen effectieve bescherming zou kunnen verkrijgen van de Noord-Macedonische autoriteiten: "Wat uw echtgenoot R. betreft, twijfelt het CGVS niet aan uw verklaringen dat hij met psychische problemen kampt, actueel niet in staat is om voor zichzelf te zorgen en agressief uit de hoek kan komen. Uw verklaringen hierover worden ondersteund door het vonnis van het vrederecht van het tweede kanton van Namen d.d. 19 november 2020 waarin beslist werd om R. gedurende 15 dagen op te nemen in een psychiatrische instelling en door een stapel documenten aangaande de psychische problemen van R.. Wat betreft de agressie van uw echtgenoot tegen u en uw kinderen (CGVS 2, p. 4, 10, 11) moet er vooreerst benadrukt worden dat u naar de toekomst toe aangeeft dat u uw echtgenoot niet vreest, gezien u toch van hem wilt scheiden en niet de intentie heeft om bij hem terug te keren (CGVS 2, p. 11). Hoe dan ook, het CGVS erkent dat huiselijk geweld in Noord-Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie waarnaar hierboven reeds verwezen werd, blijkt evenwel dat de Noord-Macedonische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak de nodige stappen gezet om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penalisieren. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn en ngo's. Er zijn in Noord-Macedonië een aantal vluchthuizen voor vrouwen in nood, waaronder een aantal die door de overheid worden beheerd, en een aantal telefonische hulplijnen. De overheid lanceerde of steunde reeds diverse campagnes om het publiek bewust te maken van de problematiek van huiselijk geweld en de slachtoffers van geweld aan te moedigen om hulp te zoeken en het geweld te melden aan de autoriteiten. Ook werden trainingen gegeven aan o.a. de politie, openbare aanklagers, rechters en andere publieke functionarissen om beter te kunnen omgaan met de materie. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u nooit hulp inriep omwille van de problemen met uw echtgenoot (CGVS 2,

p. 10; CGVS 2, p. 24). U kreeg het immers niet over uw hart omdat hij uw man was en omdat u meende dat het niet aan hem lag maar aan zijn aandoening (CGVS 2, p. 11). U deed geen beroep op een ngo of ging niet naar een gemeentelijk centrum voor maatschappelijk welzijn (CGVS 2, p. 11). Ook deed u geen beroep op een vluchthuis en een telefonische hulplijn (CGVS 2, p. 11). Aldus heeft u geenszins aangetoond dat er voor u geen ondersteuning of bescherming voorhanden was. Indien de autoriteiten of hulporganisaties niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. U haalt naar de toekomst toe voorts geen dienstige redenen aan waarom u niet bij de politie terecht zou kunnen in geval u problemen met hem zou hebben (CGVS 2, p. 11). U verwijst slechts naar het feit dat u geen geld of geen kennissen bij de politie heeft. Zoals hierboven reeds gebleken is, kan men in Noord-Macedonië evenwel beroep doen op voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand en bestaan er mogelijkheden voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen.”

Verzoekster betwist en bekritiseert op algemene wijze de informatie en analyse van de commissaris-generaal omtrent de beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië, doch zij slaagt er niet in de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier waaruit o.a. blijkt dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonische opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, in een ander daglicht te plaatsen. Verzoekster toont niet aan dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Met haar algemene verwijzingen naar de werking van het gerechtelijk apparaat, de tekortkomingen in de bescherming van vrouwen, en de positie van vrouwen in Noord-Macedonië toont verzoekster niet aan, en maakt zij niet met concrete, valabele en objectieve elementen aannemelijk, dat de informatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal omtrent de beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië onjuist zouden zijn en dat de Noord-Macedonische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekster zegt te vrezen. Een loutere verwijzing naar algemene rapporten en artikels volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem of haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). De Raad benadrukt overigens dat verzoekster tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal over de beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië het volgende verklaarde: “Als u in de toekomst problemen zou hebben met uw schoonfamilie, zou dan terecht kunnen bij de politie of de autoriteiten? Tuurlijk wel. Als ik terugkeer weet ik al te goed dat ze alles zou doen om mijn kinderen af te pakken. Als zoiets gebeurt ga ik hulp vragen. Ik vrees dat er gewoon geen plaats is voor mij daar. Maar de vraag is natuurlijk enkel als ik daar terugkeer. Niet dat ik wens om terug te keren.” (notities persoonlijk onderhoud 1 februari 2021, p. 16). Verzoekster heeft dus zelf zeer duidelijk aangegeven zich bij toekomstige problemen met haar schoonfamilie zich tot de Noord-Macedonische autoriteiten te willen en kunnen wenden.

De Raad wijst er ook op dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Verzoekster toont geenszins in concreto aan dat zij in Noord-Macedonië alle redelijke en realistische van haar te verwachten mogelijkheden tot het verkrijgen van nationale bescherming heeft uitgeput en dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om hulp en/of bescherming te bieden.

4.5. Aangaande het profiel van verzoekster als alleenstaande moeder, wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden geschreven: “Aangaande uw bedenkingen wat betreft uw woonplaats bij terugkeer naar Noord-Macedonië - u gaf bij de DVZ aan dat de huisvesting in Noord-Macedonië niet goed was en dat het hier veel beter is (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 4 februari 2020, punt 3.6) en merkte bij uw interview op het CGVS op dat er geen plaats voor u is om naar terug te keren en dat u niet zou weten waar u terecht kon (CGVS 2, p. 12, 16) -, blijkt uit niets dat u niet in staat zou zijn om een leven voor u en uw vier kinderen uit de grond te stampen bij terugkeer naar Noord-Macedonië.

Hier dient vooreerst benadrukt te worden dat u een initiatiefrijke en zelfredzame vrouw bent. De voorbije jaren was u kostwinner voor uw gezin: u schminkte bruiden en was actief als kapster (CGVS 1, p. 8). U kreeg een uitkering voor uw kinderen en samen met het geld dat u verdiende was dit voldoende voor u en uw gezin om rond te komen (CGVS 1, p. 8). U gaf zelfs aan dat u heel goed kon leven van wat u verdiende, dat u niets tekortkwam en dat u in staat was om de kosten voor de opnames in het psychiatrisch ziekenhuis van uw echtgenoot te betalen (CGVS 1, p. 8). Dat u van aanpakken weet, blijkt eveneens uit het feit dat u op eigen houtje de reis naar België voor u en uw gezin regelde (CGVS 1, p. 10) en de terugreis naar Noord-Macedonië voor R. (CGVS 2, p. 5). Indien nodig blijkt uit niets dat u geen beroep zou kunnen doen op uw eigen familie. Eerder werd immers vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen met uw familie waardoor u meende niet meer in contact met hen te staan niet aannemelijk waren. Uw vader heeft een eigen woonst en uw ouders hadden een goede job (CGVS 1, p. 4). U geeft overigens aan dat uw vader het breed genoeg heeft om enkele honderden euro's op tafel te leggen om de politie om te kopen (CGVS 2, p. 11). Uit niets blijkt voorts dat uw zus die in België woont en die u hier ziet en contacteert u niet zou steunen als u terug naar Noord-Macedonië zou gaan (CGVS 1, p. 9). Ten overvloede kan ook opgemerkt worden dat er, zoals hierboven aangegeven, in Noord-Macedonië ook vluchtthuizen zijn voor vrouwen in nood." Verzoekster haalt geen enkel element aan dat concreet zou kunnen aantonen dat zij bij terugkeer naar Noord-Macedonië in een situatie zou belanden die gelijkgesteld zou kunnen worden met vervolging of ernstige schade.

4. Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Noord-Macedonië."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 1 oktober 2021, deelt verzoekende partij mee dat de procedure tot echtscheiding is opgestart, waardoor haar vrees voor haar schoonfamilie nu nog groter is.

Met voormelde algemene opmerking ter zitting dat een procedure tot echtscheiding werd opgestart en dat hierdoor haar vrees voor haar schoonfamilie heden dan ook nog groter is (geworden), werpt verzoekende partij evenwel geen ander licht op en doet zij geen afbreuk aan volgende grond in voornoemde beschikking waarbij, met verwijzing naar de motivering in de bestreden beslissing, wordt vastgesteld dat

verzoekende partij niet *in concreto* aantoont dat zij voor de door haar aangehaalde problemen met haar schoonfamilie of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië, net als wat de (eventuele nieuwe) problemen met haar man betreft, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van haar eigen nationale autoriteiten:

“Waar verzoekster aanvoert dat de actuele problemen met haar schoonfamilie niet geanalyseerd worden in de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing enkel ingaat op de beschermingsmogelijkheden van verzoekster ten aanzien van haar schoonfamilie, en dus impliciet aangeeft dat zij de huidige problemen van verzoekster met haar schoonfamilie niet in twijfel trekt. In de bestreden beslissing wordt echter terecht aangehaald dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij reeds heeft geprobeerd de bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten te verkrijgen, noch dat zij in de toekomst geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten, en dit zowel voor wat betreft de problemen met haar schoonfamilie als de problemen met haar echtgenoot: “Wat betreft uw verklaringen over de problemen met uw schoonfamilie tijdens uw verblijf in België was en de vrees die u heeft voor uw schoonfamilie bij terugkeer naar Noord-Macedonië - met name dat uw schoonfamilie u met de dood bedreigde en dat u vreest dat uw schoonfamilie u zou vermoorden en uw kinderen zou afpakken (CGVS 2, p. 6, 25) - dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoewel uw klacht bij de Belgische politie naar aanleiding van de dreigende WhatsAppberichten, die u ter ondersteuning van uw beweringen ook aan het CGVS overmaakte, een indicatie is dat u heden in onmin leeft met uw schoonfamilie, dient erop gewezen te worden dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u in het verleden nooit beroep deed op de autoriteiten in verband met de door u aangehaalde problemen met uw schoonfamilie (CGVS 2, p. 16). U geeft zelf overigens ook aan dat u terecht zou kunnen bij de autoriteiten indien u in de toekomst problemen zou hebben met uw schoonfamilie (CGVS 2, p. 16). Uw stelling wordt bevestigd door de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Macedonië Algemene Situatie van 26 juli 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_macedonie_algemene_situatie_20180726.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Hieruit blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Wat betreft uw opmerking dat u geen geld heeft (CGVS 2, p. 11) kan volledigheidshalve worden toegevoegd dat voorzieningen inzake

kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Mocht u met corruptie geconfronteerd worden, zoals blijkt uit uw vrees dat u niet geholpen zal worden omdat u geen geld en geen kennis heeft bij de politie (CGVS 2, p. 11), blijkt niet dat u dit niet zou kunnen aankaarten. Hier dient ook herhaald te worden dat u uw problemen met uw familie en met de maffiabende niet aannemelijk maakte, waardoor het ook niet aannemelijk is dat de politie in deze zaken niet optrad omwille van corruptie. Er is een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de "State Commission for the Prevention of Corruption". Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m."

Ofschoon verzoekster in het verzoekschrift bevestigt geen vrees te koesteren ten aanzien van haar eigen echtgenoot, benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing op goede gronden stelt dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij bij toekomstige problemen met R. geen effectieve bescherming zou kunnen verkrijgen van de Noord-Macedonische autoriteiten: "Wat uw echtgenoot R. betreft, twijfelt het CGVS niet aan uw verklaringen dat hij met psychische problemen kampt, actueel niet in staat is om voor zichzelf te zorgen en agressief uit de hoek kan komen. Uw verklaringen hierover worden ondersteund door het vonnis van het vrederecht van het tweede kanton van Namen d.d. 19 november 2020 waarin beslist werd om R. gedurende 15 dagen op te nemen in een psychiatrische instelling en door een stapel documenten aangaande de psychische problemen van R.. Wat betreft de agressie van uw echtgenoot tegen u en uw kinderen (CGVS 2, p. 4, 10, 11) moet er vooreerst benadrukt worden dat u naar de toekomst toe aangeeft dat u uw echtgenoot niet vreest, gezien u toch van hem wilt scheiden en niet de intentie heeft om bij hem terug te keren (CGVS 2, p. 11). Hoe dan ook, het CGVS erkent dat huiselijk geweld in Noord-Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie waarnaar hierboven reeds verwezen werd, blijkt evenwel dat de Noord-Macedonische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak de nodige stappen gezet om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penaliseren. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn en ngo's. Er zijn in Noord-Macedonië een aantal vluchthuizen voor vrouwen in nood, waaronder een aantal die door de overheid worden beheerd, en een aantal telefonische hulplijnen. De overheid lanceerde of steunde reeds diverse campagnes om het publiek bewust te maken van de problematiek van huiselijk geweld en de slachtoffers van geweld aan te moedigen om hulp te zoeken en het geweld te melden aan de autoriteiten. Ook werden trainingen gegeven aan o.a. de politie, openbare aanklagers, rechters en andere publieke functionarissen om beter te kunnen omgaan met de materie. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u nooit hulp inriep omwille van de problemen met uw echtgenoot (CGVS 2, p. 10; CGVS 2, p. 24). U kreeg het immers niet over uw hart omdat hij uw man was en omdat u meende dat het niet aan hem lag maar aan zijn aandoening (CGVS 2, p. 11). U deed geen beroep op een ngo of ging niet naar een gemeentelijk centrum voor maatschappelijk welzijn (CGVS 2, p. 11). Ook deed u geen beroep op een vluchthuis en een telefonische hulplijn (CGVS 2, p. 11). Aldus heeft u geenszins aangetoond dat er voor u geen ondersteuning of bescherming voorhanden was. Indien de autoriteiten of hulporganisaties niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. U haalt naar de toekomst toe voorts geen dienstige redenen aan waarom u niet bij de politie terecht zou kunnen in geval u problemen met hem zou hebben (CGVS 2, p. 11). U verwijst slechts naar het feit dat u geen geld of geen kennis bij de politie heeft. Zoals hierboven reeds gebleken is, kan men in Noord-Macedonië evenwel beroep doen op voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand en bestaan er mogelijkheden voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen."

Verzoekster betwist en bekritiseert op algemene wijze de informatie en analyse van de commissaris-generaal omtrent de beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië, doch zij slaagt er niet in de informatie van het Commissariaat-generaal verrat in het administratief dossier waaruit o.a. blijkt dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonische opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, in een ander daglicht te plaatsen. Verzoekster toont niet aan dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de

commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Met haar algemene verwijzingen naar de werking van het gerechtelijk apparaat, de tekortkomingen in de bescherming van vrouwen, en de positie van vrouwen in Noord-Macedonië toont verzoekster niet aan, en maakt zij niet met concrete, valabele en objectieve elementen aannemelijk, dat de informatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal omtrent de beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië onjuist zouden zijn en dat de Noord-Macedonische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekster zegt te vrezen. Een loutere verwijzing naar algemene rapporten en artikels volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem of haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). De Raad benadrukt overigens dat verzoekster tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal over de beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië het volgende verklaarde: "Als u in de toekomst problemen zou hebben met uw schoonfamilie, zou dan terecht kunnen bij de politie of de autoriteiten? Tuurlijk wel. Als ik terugkeer weet ik al te goed dat ze alles zou doen om mijn kinderen af te pakken. Als zoiets gebeurt ga ik hulp vragen. Ik vrees dat er gewoon geen plaats is voor mij daar. Maar de vraag is natuurlijk enkel als ik daar terugkeer. Niet dat ik wens om terug te keren." (notities persoonlijk onderhoud 1 februari 2021, p. 16). Verzoekster heeft dus zelf zeer duidelijk aangegeven zich bij toekomstige problemen met haar schoonfamilie zich tot de Noord-Macedonische autoriteiten te willen en kunnen wenden.

De Raad wijst er ook op dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Verzoekster toont geenszins in concreto aan dat zij in Noord-Macedonië alle redelijke en realistische van haar te verwachten mogelijkheden tot het verkrijgen van nationale bescherming heeft uitgeput en dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om hulp en/of bescherming te bieden."

Uit niets blijkt derhalve dat, zoals eerder in voormelde beschikking en de bestreden beslissing werd vastgesteld, het verzoekende partij met betrekking tot haar problemen aan nationale bescherming vanwege de Noord-Macedonische autoriteiten ontbreekt. Verzoekende partij slaagt er niet in de betreffende gedane vaststellingen die alzo doen besluiten in een ander daglicht te plaatsen. Ze ontkracht noch weerlegt voormelde en de overige in de beschikking van 1 oktober 2021 opgenomen gronden.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Noord-Macedonië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET